

HET KWEEKERIJ BEDRIJF

door
B. STOFFEL.

In no. 1. 1939 van dit tijdschrift bespreekt houtvester Blokhuis op uitvoerige wijze het kwekerijbedrijf. Hij geeft talloos veel inlichtingen die door kweekers gewaardeerd zullen worden, maar als oud boschbouwer moet ik toch mijn bedenkingen uiten tegen deze geperfectioneerde plantenkwekerij.

Is het wel wenschelijk dat het plantmateriaal, bestemd voor betrekkelijk armen zandgrond, in de kwekerij door sterke bemesting omhoog gedreven wordt?

Boschbouw is geen tuinbouwbedrijf; wat de forsch ontwikkelde planten op hun nieuwe groeiplaats vinden gelijk in niets op het kweekbed. Het gevormde hout dezer planten is week en aantrekkelijk voor belagers.

Veel minder gemeste planten blijven kleiner, maar hebben harder hout, dat weerstand kan bieden aan parasieten en ziekten.

Dit is ook de ervaring van de boschbouwers in Noord-Europa; zij willen slechts tot planten overgaan als zaaien niet of moeilijk slagen zal, want ieder boompje dat op de plaats uit zaad ontstaat en waarvan dus de penwortel kan doorgroeien, heeft grootere levenskansen dan de best verzorgde planten van zaaibedden. Op het gebied van zaaien zijn reeds zooveel proeven genomen, dat langzamerhand de best geslaagde pogingen wel openbaar gemaakt zullen zijn of worden.

Het slagen van een nieuwen boschaanleg, hetzij op kaal-slagterrein, hetzij op nieuw ontgonnen grond, hangt m.i. niet in de eerste plaats af van welig ontwikkeld plantmateriaal, maar van de maatregelen die de aanlegger neemt om de jonge planten en den grond te beschermen tegen zonbestraling. De boschaanlegger die in staat is door deze maatregelen het dierenleven in den grond op te wekken en de jonge planten te beschermen, zal tevens den hernieuwden mos- en heidegroei voorkomen. Wie dit alles bereiken kan, heeft de toekomst van het bosch in handen.

In de ver doorgevoerde bemesting van kweekbedden, dreigt het gevaar van cultuurziekten die vermeden moeten worden.
